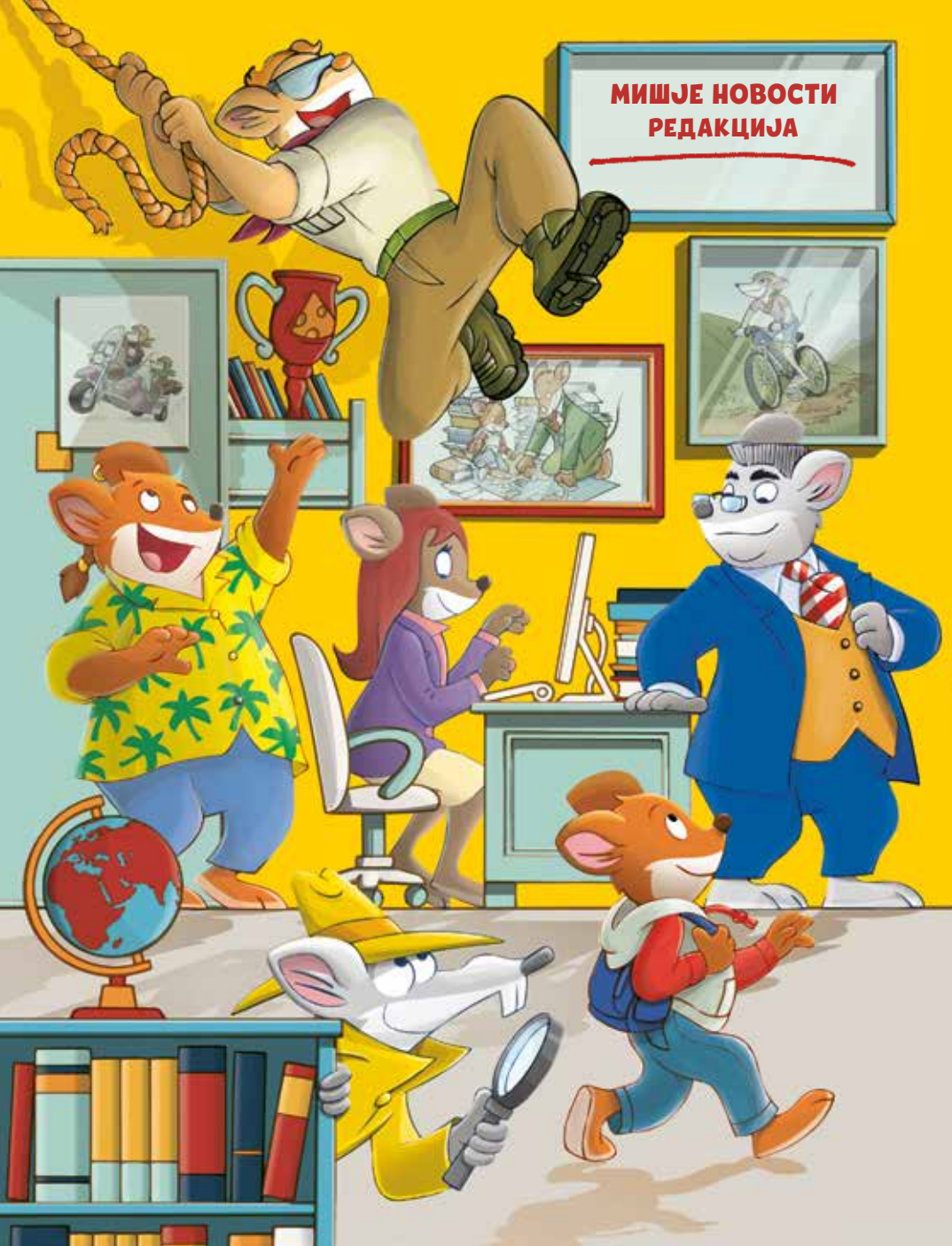

**ДРАГИ МИШИЋИ,
ДОБРО ДОШЛИ У СВЕТ**

Џеронима Стилтона

**МИШЈЕ НОВОСТИ
РЕДАКЦИЈА**

Џеронимо Стилтон

НЕОБИЧАН СЛУЧАЈ СА КРАДЉИВЦЕМ СМЕЋА

 Вулканчић

Назив оригинала: Lo strano caso del ladro di spazzatura
Текст: Џеронимо Стилтон / Geronimo Stilton
Сарадник на тексту: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli
Приредила: Алесандра Роси / Alessandra Rossi

Арт директор: Јакопо Бруно / Jacopo Bruno
Корице: Ђузепе Фачото / Giuseppe Facciotto (илустрација) и Кристијан Алипранди / Christian Aliprandi (боја)
Графички дизајнер: Пјетро Пишители / Pietro Piscitelli / *theWorldofDOT*

Илустрације на предњим и задњим странама: Роберто Ронки / Roberto Ronchi (илустрација) и Енио Буфи MAD5 / Ennio Bufi MAD5 (илустрација на 124. страни), студио Парлана / Studio Parlarà и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)
Мапе: Андреа да Ролд / Andrea da Rold (цртеж) и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)

Унутрашње илустрације: Ђузепе Фачото / Giuseppe Facciotto (илустрација), Каролина Ливио / Carolina Livio (туш), Дарија Черки / Daria Cerchi и Валерија Каироли / Valeria Cairoli (боја)
Сарадници: Роберта Бјанки / Roberta Bianchi и Лара Мартинели / Lara Martinelli
Графичка обрада: Марта Лорини / Marta Lorini

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (Elisabetta Dami)
www.geronimostilton.com

© 2019 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia
Права за српско издање © 2023 Вулкан издаваштво
International rights © Atlantyca S.p.A. Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy
foreignrights@atlantyca.it - www.atlantyca.com

Имена, ликови и места из серијала *Џеронимо Шилтон* су регистровани заштитни знак у власништву фирме Atlantyca S.p.A. Сва права задржана. Морална права власника су утврђена.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској. Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона. Више информација о стилтон сиру потражите на сајту **www.stiltoncheese.co.uk**

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-04586-4

ОБЛАК МУШИЦА

Било је то једне ужасно **ТОПЛЕ** летње ноћи.
Окретао сам се и превртао по кревету,
и никако нисам могао да заспим.

Гледао сам пун **МЕСЕЦ**
који је сијао
на звезданом небу
изнад Мишограда...

Већ се раздањивало кад сам заспао,
али ме убрзо из сна пренуо будилник:
Зврррр, Зврррр, ЗВрррррр!
С^тио му моцарела, морао сам брзо
у редакцију!

Ох, извините, нисам се представио:
ја сам Стилтон, *Џеронимо Стилтон*, уредник
Мишијих новос^ти, најпознатијих новина на
Острву мишева!

Као што рекох, одјурио сам на посао и
одмах сео за сто.

Писао сам чланак који се звао ***Историја
сирева***, кад се врата отворише, а нешто
чудно замириса...

... заправо, више је *смргдело* него што је
мирисало...

... заправо, више је воњало него **смргдело**...

... заправо, више је баздило него воњало!

Оњушио сам мало пажљивије и
повикао: – *Сшо му моцарела*, ама...
ко је то тамо?

Кроз врата провири њушка
препреденог смешка...
запуштених брк ова ... са два
избуљена ока... у **мантилу**
жутом попут банане...

Одмах сам га препознао: био је то мој друг Њушкало Цијук, најпознатији **ДЕТЕКТИВ** на Острву мишева!

Чек', чек'... тек тад сам спазио један необичан детаљ: на њушку је закачио

ШТИПАЉКЕ, жуте попут сира!

Он цијукну кроз нос:

– Церодибисе, бошеш ли да би учидиш услуку?

Цијукнуо сам: – **Аааа? Шта рече?**

Он мало гласније понови: – Де расубеш?

Услуга, али што бре, брсо, најбрше!

Бркови су ми се **ТРЕСЛИ** колико ме је нервирао:

– Појма немам шта причаш! Скини те штипаљке!

Он их скину, па сам га напокон разумео:

– Џеронимице, треба ми услуѓица, хитно је, баш хитно, заправо **БАШ, БАШ ХИТНО!**

Прогунђао сам: – Хм, кад год дођеш код мене, увек ти треба услуга, и увек је хитно, баш хитно, заправо увек је најхитније!

И увек ме увалиш у невољу... Шта ово **ВОЊА?** И, шта радиш с тим штипаљкама?

Он поскочи ка мом радном столу, а из џепова му **ПОИСПАДАШЕ** силне штипаљке!

– Џеронимице, треба ми баш одмах једна баш хитна малецка помоћ за једну баш озбиљну ситуацијицу у Мишограду... Неки лоповчић... па... краде... краде... краде...

Заокупих га питањима: – Лопов?

У Мишограду? Нешто **КРАДЕ?**

Али, шта?

Он театрално узвикну: – Лоповчић који краде... смеће! Ето откуд овај воњић: досад сам **РОВАРИО** по свакојаком смећанцу! Узвикнуо сам: – Хааа? Крадљивац...

Али, ко би хтео да украде смеће... Ко, ко, ко?

Он цијукну: – И пре свега, зашћо, зашћо, зашћо? Зашћооооо?

Баш тад уђе моја сестра Теа, те с гађењем запуши нос.

– Џери, колико дуго се ниси купао?

Канцеларија ти **смрди** као канализација лети!

Затим баци поглед на Њушкала: – Па то ти смрдиш! Откад се ниси купао? Признај!

Кад је угледа, Њушкалу задрхташе бркови од узбуђења (**свиђа** му се моја сесџра!):
– Теице, извини због смрадуљице, али то је због моје истраге... Молим те, убеди Џеронимка да ми помогне да решим необичну мистеријицу крадљивца смећанца...

Теа се тад заинтересова: – Крадљивац смећа? Чудно! Али, о томе би се могао написати веома занимљив **ЧЛАНАК** за *Мишје новости*!

Муњевито је одлучила шта им је чинити (уек врло брзо реајује!), па ставила **ФОТО-АПАРАТ** у јакну: – Џеронимо, брзо у истрагу!

Њушкало јој пољуби шапу: – Ах, моја Теица... Јесам ли ти икад рекао да си шмекерица? И да би била савршена мишичица за мене? И...

Теа га прекиде: – Уф, рекао си ми отприлике хиљаду пута, али не долази у обзир! Хајде, живни мало, журимо!

Покушао сам да се **успротивим**: – Заправо, нешто сам заузет...

Али већ је било прекасно: као и увек,

захваљујући Њушкалу сам уваљен,
захваљујући сестри њреџажен,
па сам био њренеражен!

ИЗВУКЛИ су ме напоље и углас
викали: – Дај, Џеронимо, не кукумавчи!

МИСТЕРИЈА ЗВАНА ДР КОРЕНЧИЋ

Њих двоје ме убацише у **бананомобил**,
а Њушкало појури мишogradским улицама.
Бркови су му се разлетели на ветру, а он је
објашњавао: – Дакле, дакле, дакле,

јутрос ме звао градоначелник
Хонорије Мишато. Синоћ је наводно из
Мишоградског експерименталног центра
за рециклажу нестала гомила **СМЕЂА**,
и нико не зна зашто...

Баш у том тренутку, ветар нас запахну
смрадом и мушицама, а одмах
потом нашли смо се пред натписом:

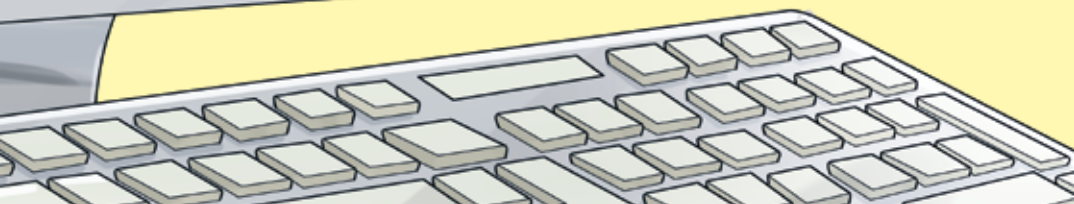
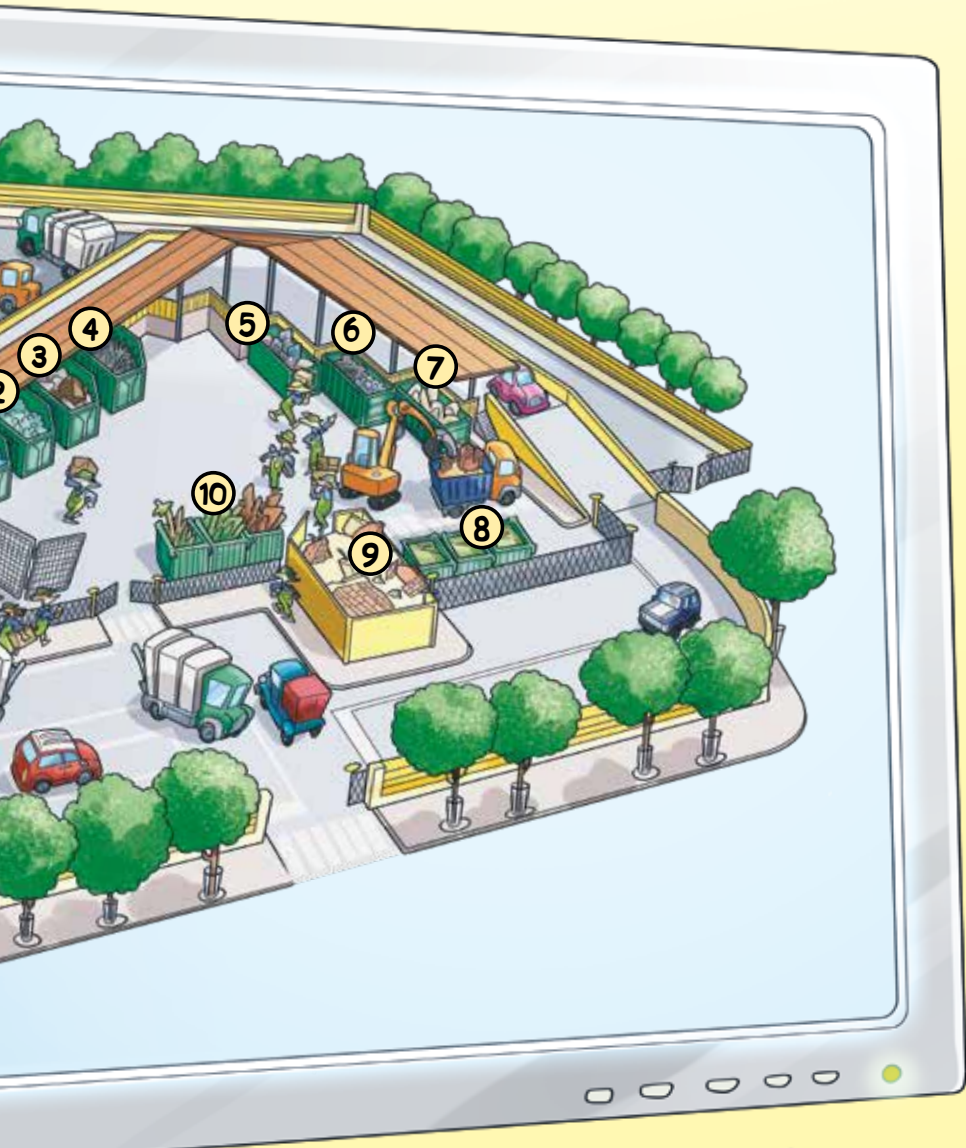
**Мишоградски експериментални
центар за рециклажу.**

ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИ ЦЕНТАР ЗА РЕЦИКЛАЖУ

1. СТАКЛО
2. ПЛАСТИКА
3. ПАПИР И КАРТОН
4. МЕТАЛ
5. ЕЛЕКТРИЧНИ И ЕЛЕКТРОНСКИ УРЕЂАЈИ
6. БАТЕРИЈЕ И АКУМУЛАТОРИ
7. РЕЦИКЛАЖА КАБАСТОГ ОТПАДА
8. УЉЕ
9. ШУТ
10. ДРВО
11. ОРГАНСКИ ОТПАД
12. ПАРКИНГ
13. ПОСЛОВНИ ПРОСТОР

Рампа на улазу је била спуштена,
а униформисани глодар им је довикнуо:
– Зобрањен улаз без пропуснице!
Синоћ је дошло до **КРАЂЕ** и...
Њушкало му показа легитимацију и
намигну: – Друже, имам дозволу од
Хонорија Мишата, као и заказано код
др Коренчића, директора Центра за
рециклажу. **ЗАДУЖЕН** сам за
проналажење лоповчића смећанцета!
Овај му одговори: – У реду, друже!
Подигао је рампу, па смо ушли. Нашли смо
се пред збиља невероватним призором.
Свуда околу лежале су **ГОМИЛЕ** и
ГОМИЛЕ и **ГОМИЛЕ** разноразног смећа:
пластике, алуминијума, папира, па чак и
органског отпада, баш оног што највише
смрди.